

Punkt, hvor jeg mener, at de burde have Assistance. Men netop derfor anser jeg mig for fuldt berettiget til at afsøge den Bestyrelning, der laa i det ærede Medlems Ord, ikke mindst naar Forholdet er dette; som jeg gjør opmærksom paa, at den paagjaeldende Lovbestemmelse er hævet. Hvis jeg her havde foreslaaet en Forandring i § 69, og det var blevet opdaget af det ærede Medlem, at denne Paragraf var ophævet, havde han været fuldt berettiget til at anvende en skarp Kritik derpaa, men i dette Tilfælde er baade Anken og Motiveringen deraf fuldstændig feil. Jeg skal dernæst fortsætte angaaende de Principer, hvor- efter vi ere gaaede frem ved Affattelsen af Lovfor- slaget. Det er jo muligt, og andre ærede Med- lemmer kunne have denne Opfattelse, at det havde været korrektere, om jeg eller en anden af For- slagsstillerne havde udtalt os strax ved Forhand- lingens Begyndelse; men vi havde nu den Op- fattelse, at det var rigtigere at vente, indtil Andre og da navnlig den høitærede Minister havde ud- talt sig om den finansielle Side af vort Forslag, og derfor afventede jeg, hvad den høitærede Mi- nister havde at sige, om jeg end ikke nærede nogen Forventning om det Standpunkt, han vilde ind- tage. — Med Hensyn til Lagterne i § 1 har jeg intet Særligt at bemærke. Det er jo selvfølgelig ved en Lov som denne altid ombisputabelt, hvor den rigtige Grændse er, og vi paa staa ikke at have faaet Privilegium paa at træffe den; men efter vor Formening kunde Medsættelsen passende ste. saaledes, at Lagten blev 30 Dre for første Klasse og 10 Dre for anden Klasse for hvert Hundrede Kroner af Gjenstandens Værdi. En Bestemmelse, hvorpaa jeg lægger megen Vægt, er Bestemmelsen i § 2, hvorefter ingen Stempelaugift kræves, forsaavidt den ikke naaer 10 Dre. Jeg fremhævede ved Forelæggelsen af Forslaget den Betydning, som denne Bestemmelse vilde have, og jeg skal nu nærmere gaa ind derpaa. Bestem- melsen vil navnlig faae Betydning med Hensyn til Stempelovens §§ 36, 52 og 55, men ikke røre ved Lotterisedlerne. Hvad nemlig Lotterisedlerne angaar, har jeg den Formening, at der ikke er nogen som helst Grund til at gjøre nogen Foran- dring i det Bestaaende, og af ganske særligt Hen- syn dertil er Bestemmelsen i § 2 affattet saaledes som slet. Jeg skal med Hensyn til, hvad der blev bragt frem af det ærede Medlem for Stan- derborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer), udtale, at jeg heller ikke ser Grund til at gjøre nogen For- skjel mellem hele Sedler og Andelsedler; jeg for- mener tværtimod, at flere Grunde tale for at bi- beholde den nuværende Ensartethed. Altsaa Lotterisedler rammes af Stempeloven uden Hen- syn til § 2 i vort Forslag, som derimod, hvad jeg har tilladt mig at fremhæve baade idag og tidligere, har megen Betydning i andre Henseender, dels for Stempelovens § 36 om Sluttedler, hvor de mindre Omsætninger ville blive stempel-

frie, hvad maaste har mindre at sige, dels særlig — og det ønsker jeg at fremhæve — for § 52 om Gjaeldsbreve og § 55 om Policier. Resultatet af vort Forslag vil være dette, at Afgift efter § 52 først vil indtræde, naar Summen over- stiger 100 Kr., og med Hensyn til Policier vil Forholdet være dette, at der udfordres en Sum af over 2,000 Kr. for, at Afgiftspligt skal ind- træde. Det har været meget ombisputeret og kan vist ogsaa være Gjenstand for Disput, hvorvidt Policier overhovedet ere et heldigt Bestatningsobjekt. Stulde man finde, at de ikke ere det, kunde man eventuelt lade dem være helt fri, men for ikke at gaa for vidt, have vi stillet os paa den Maade, at vi foreslaa Afgiftsfrihed for Summer indtil 2,000 Kr. Det vil ses, at ogsaa her vil man væsent- lig komme til at gavne de smaa Vidler, de smaa Formuer, og det har jo ogsaa, som jeg tidligere har berørt, været et af de Formaal, vi have tænkt os at naae ved Indbringelsen af Lovforlaget og ved de i samme indeholdte Bestemmelser. Jeg gjør opmærksom paa med Hensyn til de Principer, der ligge til Grund for vort Forslag, at vi staa paa det Standpunkt, at man bør søge at fjene eller formindste Stempelafgiften i alle Jaadanne Tilfælde, hvor det ikke er Formuen, der bliver rammet, men derimod Trangen, og det er efter vor Mening Tilfældet f. Ex. ved Stempelovens § 52 angaaende Gjaeldsbreve. — Vi have i § 3 foreslaaet Afgiftsfrihed for de Dokumenter, som omhandles i Stempelovens §§ 46—48, §§ 64 og 70. Hvad §§ 46—48 angaar, er dette be- grundet deri, at vi have været enige i den Række, der i sin Tid laa til Grund for Bestemmelsen i Lov 21de Marts 1874, § 2, at nemlig Kontrakter og Dokumenter, vedkommende Udøvelsen af personlige Foreretninger og hvad dermed staa i Forbindelse, ikke burde belægges med nogen Af- gift. Hvad § 70 angaar, er Stempelfrihed fore- slaet for at gjøre, hvad der kan gjøres med Hen- syn til Lettelse for Eksskarten. Hvad § 64 an- gaar, da er Stempelfrihed foreslaet, fordi jeg idetmindste for mit Vedkommende ikke, og da heller ikke mine Medforslagsstillere, se nogen rimelig Grund til Bestatning der. — Hvad Forslagets § 4 angaar, har vor Række været den at gjøre, hvad der kan gjøres, for at lette Laan, navnlig for Besiddere af faste Eiendomme. Det vilde efter vor Opfattelse være til Fordel for en Eiendoms- besidder, dersom det ved den foreslaaede Trans- portfrihed for Gjaeldsbreve kunde lykkes at for- hindre Kapitalers Opsigelse i samme Omfang, som nu er Tilfældet og istedetfor fremme Pantebrevets Transport til en anden Kreditor. Hvorvidt noget Betydeligt kan opnaas ad den ne Vej, lader jeg staa hen, men Noget kan vel opnaas. Ligeoverfor det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valg- kreds (Klein) skal jeg gjøre opmærksom paa, at ganske vist er ogsaa efter vort Forslag Udstedelsen af det første Dokument stempelpligtigt, men ogsaa i saa Hen-